

[Holstein.]

af Befolkningens Interesser under Forvaltningen af dens offentlige Anliggender.

Hvis Finansudvalget i Strid med et stort Flertals Ønske i Folkerepræsentationen og et stort Folkeflertals Ønske udenfor Rigsdagen vilde sanktionere de administrative Misbrug og Misgreb, der her har fundet Sted, begaar Udvalget i mine Øjne en Handling, der er Lovgivningsmagten uværdig, fordi det her simpelt hen drejer sig om et offentligt Ære- og Hædersspørgsmaal, til hvilket Rigsdagen kun kan have eet Svar, et Svar, som er ligetil, og et Svar, som dette Ting i Gaar allerede har givet aabent og uforbeholdent. Men Finansudvalget vilde ogsaa ved en saadan Handlemaade i en Sag af denne subjektive Karakter og Beskaffenhed gøre det næsten umuligt for Lovgivningsmagten ved Tjenestemandslovens Revision at naa til en haardt tiltrængt almindelig Reform af Embedsmændenes Adgang til indtægtgivende Stillinger i det private Erhvervslivs Virksomheder. Jeg sigter blandt andet her til de militære Embedsmænds Forhold, om hvilke der fra det radikale Venstres og Socialdemokratiets Side er stillet en Interpellation til den højtærede Regering.

Hvis Finansudvalget skulde give sit Samtykke til, at Udenrigsministeriets to højeststaaende Embedsmænd beholder deres Bierhverv i Store Nordiske og Nationalbanken, Bierhverv, som de kun er kommet i Besiddelse af paa Grundlag af de i Gaar belyste Forhold, saa saboterer eller for at anvende det ærede Medlem Hr. Holger Andersens Udtryk: torpederer Finansudvalget netop den principielle Opfattelse af hele dette Spørgsmaal, som Folketingsudvalget enstemmigt har erklæret, at det fastholder. Enten er dette Spørgsmaal nemlig et Principspørgsmaal, og saa er der kun eet Svar muligt — dette Svar er ligetil og er, som sagt, allerede givet —, eller ogsaa er Spørgsmaalet ikke et Principspørgsmaal, og saa er der slet ikke noget for Rigsdagen at beskæftige sig med.

Jeg har følt mig foranlediget til at fremsætte disse Bemærkninger, fordi jeg i 1921 i denne Sag fulgte Oppositionen her i Tinget, fordi jeg den Gang ligesom Oppositionen afholdt mig fra at stemme for det udenrigsministerielle Tjenestemandsløvsforslag, og fordi Kendsgerningerne siden har vist, at Oppositionen havde Ret i sin Modstand mod den mindre bestemte Formulering af den paagældende Lovforskrift. Jeg har endelig fremført disse Bemærkninger, fordi jeg belært af mange og triste Erfar-

ringer er klar paa, at en parlamentarisk Holdningsløshed som den, jeg her har tilladt mig at advare imod, aldeles ikke ligger udenfor det muliges, men tværtimod indenfor det sandsynliges Grænser.

Udenrigsministeren (Moltesen): Jeg maa bestemt protestere mod disse Insinuationer om, at Udenrigsministeren eller Udenrigsministeriets Embedsmænd har haft noget som helst at gøre med Bortfaldet af § 141 i Tjenestemandsløvsloven. Og til det ærede Medlem vil jeg blot sige, at jeg har Ansvaret, det fuldkomne Ansvar, som jeg vil vedstaa overfor enhver, for, at disse to Embedsmænd har modtaget disse to Stillinger. Disse to Mænd er højt hævede over enhver som helst Kritik fra det ærede Medlems Side.

Holstein: Efter hvad der er blevet meddelt mig, har de paagældende Embedsmænd i Udenrigsministeriet fortolket den paagældende Bestemmelse i den bortfaldne Paragraf ved en Modsætningslutning, saaledes at de af Forskriften om, at de, der har Beskæftigelse udenfor Statstjenesten, ikke kan vedblive hermed, med mindre ny Tilladelse gives, har udledet, at de, der ikke længere har Beskæftigelse, udmærket kan — modsætningsvis — faa en ny Beskæftigelse, medens enhver Jurist — ogsaa de paagældende, som er Jurister — maa være ganske klar paa, at den eneste mulige juridiske Fortolkning af denne Bestemmelse er ikke en Modsætningslutning, men en Analogislutning. Hvis man ikke vil tiltræde en saadan Analogislutning, men gaar udenom den, saa er der kun een Forklaring, naar man ikke vil indrømme at det er sket forsætligt, og det er den, at de paagældende i den paagældende Situation har skudt sig ind under — som det jo saa ofte sker — et Alibi, et Imbecilitetens Alibi, som vi er vant til at se bragt i Anvendelse, men som ikke gør Situationen værdigere eller Stillingen bedre for de paagældende.

Udenrigsministeren (Moltesen): Den Meddelelse, som er blevet bragt til det ærede Medlem, er ikke rigtig; det er mig der har fortolket Bestemmelsen saadan, og mine Embedsmænd har intet som helst Ansvar for dette, i ingen Henseende. Vi har ikke drøftet Fortolkningen; men de er i hvert Fald diskulperede; jeg har Ansvaret for denne Fortolkning, som jeg ikke husker; maaske har jeg under Drøftelsen i Udvalget fremhævet ogsaa dette. Men mine Embeds-